

posel

2025 / XXVI. ročník

Milé sestry, milí bratři,

biblickým heslem pro rok 2025 je verš z prvního listu Tesalonickým 5,21:

„Všecko zkoumejte, dobrého se držte.“

Toužíme po dobrém. Toužíme nalézt dobré, činit dobré, přidržet se dobrého. Chceme se vyvarovat zlého. Nezaplést se se zlým. Nepodporovat, co je zlé. Souzníme v té touze a snaze s apoštoloým slovem. Souhlasíme s ním, přikyvujeme mu, ale rozlišit dobré a zlé vůbec není jednoduché. Co se skrývá pod výzvou „zkoumejte“? Kolik úsilí, času, zvažování, rozhovorů? Zvláště v době, která hýří rychlými soudy. Silnými názory. Projevy vlivných osobností, u nichž však není jisté, zda si jejich úsudek naši důvěru zaslouží.

A nových věcí, témat, myšlenek, které si žádají naší pozornosti, tahle doba produkuje nadměru. Opravdu musíme zkoumat „všecko“? Asi ano, vždyť se nelze vyvléci z odpovědnosti.

Aby toho nebylo dost, ze souvislosti apoštolského listu můžeme usoudit, že není třeba

zkoumat jen jevy, které přicházejí jaksi zvenčí, nýbrž musíme zkoumat i sami sebe, své společenství víry, svůj život a své svědectví. Čeho se lekáme, může být plamenem Ducha. A co nám nepřipadá dost dobré, může být prorockým darem. (1 Te 5,19-20)

Jak se orientovat? Co nám pomůže v našem zkoumání? Apoštol svou výzvu ke zkoumání věcí a hledání dobrého rámuje odkazem na den Páně. Kritériem dobrého a zlého je Ježíšův příběh a jeho slovo. Co Ježíš dělá a říká, koho přijímá, ke komu má blízko a co odmítá, to může být i nám pomocí při našem zkoumání a rozlišování dobrého a zlého. Naslouchejme tedy v tomto roce pozorně Kristovu evangelium.

A at nás provází Boží požehnání: **Sám Bůh pokoje necht' vás cele posvěti a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrní do příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Věrný je ten, který vás povolal; on to také učiní.** (1 Te 5,23–24)

Pavel Pokorný
synodní senior

Jiří Schneider
synodní kurátor

„Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zvítězil svou pravicí, svou svatou paží!“
Žalm 98, 1

Milí bratři, milé sestry,

většinou rádi zpíváme. A i ten, kdo to moc neumí, se aspoň do hezké hudby či zpěvu rád zaposlouchá. Ještě v nás znějí adventní a vánoční písně. Narodilo se Dítě. Zvěst o narozeném Spasiteli opět zněla po světě. A věřím, že mnoha způsoby a také nově.

Nový rok, nový čas pro nové příležitosti. Mnoho nových darů nám snad bude dáno. Píšu „snad“, protože přece nevíme, co bude zítra, za týden, za měsíc. Ale přece jen je už tady nový rok. Jeho úvod a začátek.

Je skvělé ten nový čas začít třeba zpěvem písní vděčnosti. Za dar života. Ano, žijeme, a to dokonce dobře a v bezpečí. Není to samozřejmost. Zpívejme píseň vděčnosti za nejbližší lidi u sebe doma. Ve sboru. Děkujme za přátele. Kolik dobrých lidí náš život doprovází...

Ledacos z toho měl na mysli taky náš žalmista. Hospodin je pro něj ale taky tím, kdo slavně přichází, aby zjednal právo a spravedlnost na zemi. Dokonce to smíme chápat v minulém čase – jakoby se to už plně uskutečnilo. Hospodin vítězí svou svatou paží. Je tím, kdo přináší nový věk. A proto i když nevíme, co nám ten budoucí rok chystá, smíme se na žalmistovo svědectví spolehnout. Našemu Bohu se svět nevymlk z ruky. Ani s vražednou ruskou

válkou na Ukrajině. Ani s řaděním Hamásu nebo výhrůzkami severokorejského režimu. Ani s tím vším, co nedobrého jsme učinili my sami, každý z nás.

Opravdu je to tak? Fakt to platí? Není to jenom nějaká laciná útěcha? Nejde o píseň sice krásnou, ale naivní? Věříme, že ne. Ale současně to není jistota, kterou bychom měli mít automaticky. Je třeba o ni vnitřně zápasit. Přečteme-li si ten žalm celý, pak možná vytušíme, že ten chvalozpěv zpívá celé tvorstvo, i moře a řeky. Jakoby i to šplouchání vln připomínalo tleskání do dlaní v rytmu radosti a naděje. Ano, možná všude kolem zaznívá mnoho jiných nadějných tónů a my je nevnímáme...

Zpívejme tedy Hospodinu novou píseň. Nemusí to být píseň nově vzniklá a čerstvě zkomponovaná. Třeba může být i prastará a tradiční, ale lze ji zpívat s novým srdcem, s novou nadějí. Bůh bude a zůstane Bohem blízkým.

Pane Bože, děkujeme ti za to, že činíš nové věci v našem životě i ve světě. A že se nemusíme bát ničeho, dokonce ani toho nejhoršího, co je v nás lidech. O tobě a tvém díle chceme znovu a nově zpívat. Amen.

Váš Jan Lukáš, farář

Milí čtenáři Posla,

pracovní i jiné podněty nového roku už bezostyšně sviští kolem nás, vánoční čas připomínají snad ještě tu a tam neodzdobené stromečky či světelná výzdoba, ale lednové tempo nabralo velmi rychle na síle. Když jsem dnes otevřela zprávy, bylo zřejmé, že doba pozitivních zpráv či soucitu s druhými je od prvního ledna už zase u ledu. Ale jedna z nich byla přece jen krásná. A totiž ta, že slavní zpěváci šedesátých let, Art Garfunkel a Paul Simon, si po mnoha desetiletích nevraživosti v slzách odpustili. Svět businessu se raduje, očekává případnou hudební spolupráci stárnoucích hvězd a možná i finanční senzaci. Já se raduju z toho, že se i takové zázraky v mezilidských vztazích dějí. Mám z právě uplynulých Vánoc totiž podobný zážitek. Vlastně asi nejhezčí dárek, který jsem dostala.

Před mnoha lety (a opravdu to nejsem schopná spočítat) jsem měla kamarádku. Blízkou. Stalo se, že dala přednost jinému přátelství, vztah skončil konfliktem, odlišným viděním nastalé situace a dlouhodobým odcizením. Občas jsme se někde ná-

hodně potkaly a řekly si ahoj. To bylo vše. V Adventu najednou zpráva na messengeru, jestli bych se s ní nechtěla setkat. Nikdy jsem ji nepřestala mít za důležitého člověka ve svém životě, proto jsem zareagovala, že ano – a za dva dny jsme seděly u Caesara a v slzách se probíraly svými životy. Časem, v němž jsme jedna pro druhou neexistovaly. Právě ty životní příběhy, v nichž se odehrála dramata na romány, nás nakonec vedly k otázkám: Co to bylo za podružnost, která nás od sebe kdysi oddělila? Jak to, že nám připadala důležitá? Jak to, že jsme se kvůli ní dokázaly opustit? Opravdu jsem si myslela, že je to vztah, který už není možné obnovit; a hle, šlo to.

Z Vánoc mi do nového roku přetrvává vědomí, že zázraky se dějí. I ve vztazích, které jsme možná odepsali. Do kterých už nám bylo líto investovat čas a třeba i slzy. Nepochápneme čas na odpuštění. Dokud ho máme. Je vzácný.

Nadějný nový rok a dobře využitý čas vám za celou redakci Posla přeje

Jana Vrajová

1. 1. středa	17.00	bohoslužby – Nový rok s Večeří Páně	Jan Lukáš
5. 1. neděle	09.00	bohoslužby s Večeří Páně	Jan Lukáš
6. 1. pondělí	18.00	schůze staršovstva	
7. 1. úterý	18.00	Alianční večer modliteb u nás	
8. 1. středa	19.00	Sešlost	
9. 1. čtvrtek	9.00	Seniorklub	
10. 1. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
12. 1. neděle	9.00	bohoslužby	Jan Lukáš
	13.00	bohoslužby DS Chválkovice	
	14.30	bohoslužby DS Hrubá Voda	
14. 1. úterý	18.00	biblická hodina	
17. 1. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
19. 1. neděle	9.00	bohoslužby	Jan Lukáš
21. 1. úterý	18.00	biblická hodina	
22. 1. středa	19.00	Sešlost	
23. 1. čtvrtek	9.00	Seniorklub	
	14.00	kurz ETF – Bůh filosofů	
24. 1. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
26. 1. neděle	9.00	bohoslužby	Ondřej Bláha
31. 1. pátek	18.00	mládež	
2. 2. neděle	9.00	bohoslužby s večeří Páně	Jan Lukáš

Každou středu v 18.00 modlitební chvíle.

Zápis ze schůze staršovstva 2. 12. 2024

Úvodní pobožnost připravil Pavel Brtník. V adventní úvaze na základě písně z biblické hodiny *Rok raz dva (Svítá 27)* se zamýšlel nad otázkou: Co pro nás znamená advent? Co vlastně slavíme o Vánocích?

16. 11. 2025 se konal v **Olomouci konvent MSS**. Účastníci konventu i seniorátní výbor děkují olomouckým za nadstandardní servis. Na konventu se prezentovaly střediska Diakonie, které pracují v našem seniorátu. Ředitelé těchto středisek vyjádřili, že podpora od sborů je nutná. V Diakonii Rýmařov děkují za výtěžek z adventní burzy.

Poslední listopadovou neděli 24. 11. 2024 se konaly společné sváteční **bohoslužby s okolními sbory v Červeném kostele**. Kázal Joel Ruml. Zúčastnila se velká skupina mládeže z okolních sborů. Účastníci bohoslužeb byli spokojeni. Organizátoři však byli v rozpacích ze spolupráce se zástupci vědecké knihovny, která nám prostor pronajímá.

Odpoledne učitelky NŠ pod vedením Jany Zajícové připravili **program pro děti Srdíčková cesta**. Zúčastnilo se oproti loňsku málo dětí, ale děti byly nadšené.

Byl schválen zápis z minulých schůze.

Poté se staršovstvo zabývalo přípravou akcí v adventním a vánočním období i **plánem akcí v roce 2025**. Na začátku ledna se konají ekumenické modlitební týdny: Alianční modlitební týden (v úterý 7.1. je setkání v našem kostele) a Týden modliteb za jednotu křesťanů (pondělí 20.1. bude kázat J. Lukáš v kostele ŘKC u sv. Michala). Na masopustní

neděli 2. března se bude konat karneval pro děti. 23. března plánujeme Výroční sborové shromáždění. 4. dubna se chystá koncert Dana Juna s pozounistou. 17. až 18. května přivítáme návštěvu z Vídně. Termín sborové rekreace na Ptsenském Dvorku je 3. až 10. srpna. V 7. září zahájíme bohoslužbami v Rozáriu. O týden později (12. – 13. září) budeme hostit Ústřední shromáždění Jeronýmovy jednoty. Staršovstvo přemýšlelo, jak prožít ve společenství bratří a sester postní období, jaké pozveme hosty na sborové dny.

Dalším velkým bodem byla **příprava rozpočtu na rok 2025**. Hlavní položkou bude oprava zbývající části střechy. Technická komise seznámila s probíhajícím výběrovým řízením a nabídkami oslovených firem. Nabídky přesahují původně plánované částky, ale věříme, že i toto navýšení náš sbor zvládne.

Technická komise informovala o havárii čerpadla v Nákle. Velké poděkování patří Šimonu Batlovi, který věnuje mnoho času v souvislosti s opravou střechy i jednáním v Nákle.

Grantová komise děkuje za příspěvky na transparentním účtu.

Informace o hospodaření sboru jsou k dispozici u br. pokladníka.

Staršovstvo ukončilo schůzi modlitbou a písní (*Svítá 372*) *Víru nám dej* v 20:53.

Podle zápisu pro Posla připravila
Adéla Gabrielová

12. 12. jsme se rozloučili s bratrem Miroslavem Kopečkem – 101 let

Narozeniny v lednu

1. 1.	Daniel Hromádka	17. 1.	Kristina Fialová
7. 1.	Josef Čermák	23. 1.	Daniel Štahel
7. 1.	Miloslava Kunzfedová	30. 1.	Gertruda Nosálková
14. 1.	Jitka Šťastná	31. 1.	Naděje Blažková

Bohoslužby v Dolní Moravici 22. 12. 2024

Jak se tvořila vánoční hra 2025

Bohoslužby na čtvrtou adventní neděli bývají dětské slavnostní. Letošní vánoční hru Nebe a země na dotek napsali Tereza a Jakub Kellerovi z Horní Čermné. Pro naše herce upravily dialogy Danka

a Esterka Vrajovy. Děj hry se, jak už název napovídá, odehrává na dvou místech: v nebi a na zemi. Danka měla výborný nápad: nebeskou část předtočit a obsadit dospělými herci a nejmenšími; část odehráva-

v nedělní škole a děti, ty hrály sebe, jak nacvičují vánoční hru.

Letošní nácvik šel jako po másle. Za úžasnou spolupráci patří velký dík také rodičům, kteří děti neděli, co neděli do kostela vodili. Na poslední chvíli bohužel postihly některé děti nemoci, a tak musely smutně zůstat doma, zatímco jiným přibyly nové repliky. Dekorace vyrobila Naďa Koblihová. S kostýmy pomohla Noemi Batlová. Vánoční strom dodal Tomáš Hromádka. Balíčky s dobrotami přichystala Miša Vrajová. Podle ohlasů se hra líbila a všem, kteří se na ní jakkoli podíleli, vyřizují velké díky.

Adéla Gabrielová

jící se v nedělní škole v kostele na zemi odehrát naživo. Povolala do služby Daníka Batlu, který byl ochoten scény na nebesích natočit a potom sestříhat. Přesvědčila dospěláky, že vše zvládnou. Esterka se ujala role učitelky

Vánoční koncert KEA

Krásný hudební zážitek doprovodil slovem spirituál KEA Aleš Wrana

V neděli 29. 12. 2024 u nás kázal
Mojmír Blažek

Alianční modlitby 7. ledna u nás

Každoročně píšu výzvy k tomu, aby nás přibýlo při modlitebních setkáních v rámci Aliančního týdne modliteb. Věřím, že vy všichni, kteří jste dorazili na úterní modlitební setkání v našem kostele (a že nás letos bylo!!) jste cítili podobně jako já tu touhu po opravdové jednotě před Pánem Bohem, v Jeho duchu. Lednová ekuména nebyla ledová!!

JV

Postřehy z konventu

2. zasedání 52. Konventu Moravskoslezského seniorátu se konalo 16. listopadu 2024 v Olomouci.

Z olomouckého sboru se zúčastnili Jana Vrajová (1. náměstkyně seniorátní kurátorky), Marek Vraj, Adéla Gabrielová, Věra Schnaubeltová a Jakub Ruml, Jana Rumlová (kaplanka), Noemi Batlová (emeritní členka seniorátního výboru MSS).

Dan Ryšavý z Prostějova byl zvolen kandidátem na synod z řad laiků a Jana Vrajová byla zvolena 1. náhradnicí. Za kandidáty do oblastní pastýřské rady byli zvoleni: z řad farářů - Pavlína Lukášová, Marcin Pilch a Aleš Wrana; z řad laiků - Noemi Kulíková, Eva Jehlářová a Jiří Marek; s právnickým vzděláním - Pavel Němec a Jan Dospiva.

Ve zprávě seniorátního výboru senior Vlastislav Stejskal poukázal na velký počet administrovaných sborů v našem seniorátu. Výhledově budou pravděpodobně vznikat kazatelské stanice jako samostatná společenství, malé sbory bez právní subjektivity.

Ředitelé středisek Diakonie v Ostravě, Rýmařově a Sobotíně představili služby, které střediska poskytují. V rozpravě poděkovali za spolupráci se sbory, a vyjádřili, že spolupráci se sbory považují za důležitou. Velmi se rozvíjí spolupráce šumperského sboru se střediskem v Sobotíně, Jakub Pavlůs pracuje jako dobrovolník se spirituální péčí pro klienty.

Pastorační pracovník pro mládež Ondřej Sabela představil fungování mládeže v seniorátě. Hledá nové formy, jaké mohou setkání mládeže mít. Mládež v seniorátě je aktivní, i když ve sborech není tolik vidět, pořádá a setkává se na seniorátní i celocírkevní úrovni.

Ve zprávě revizora Jiřího Grolla zazněla doporučení věnovat sbírce Jeronýmovi jednoty prioritní pozornost.

Konvent jednal o návrzích na synod: o budoucí podobě Jeronýmovy jednoty, jejím přetvořením na fond, do kterého by sbory přispívaly. Nad návrhem na synod o možnosti asistovat při uzavření partnerství osob stejného pohlaví se názory sborů i zástupců na konventu velmi lišily. Byl proto schválen návrh: „Konvent MSS konstatuje, že v otázce možnosti asistovat při uzavření partnerství osob stejného pohlaví ve formě církevního sňatku není schopen dosáhnout výrazně většinového stanoviska a přeje si proto raději seznámit synod s postoji staršovstev jednotlivých sborů.“

Konvent schválil návrhy seniorátního výboru k vytvoření videí k financím, propagaci a vzdělávání.

Konvent moravskoslezského seniorátu schválil sloučení Farního sboru ČCE v Jeseníku a Farního sboru ČCE v Javorníku u Jeseníku v jeden farní sbor pod názvem Farní sbor ČCE v Jeseníku s účinností od 1. 1. 2025.

Konvent neschválil návrh FS v Šenově, ve kterém vyzýval, aby představitelé církve ve svých mediálních prohlášeních nereprezentovali jen jeden názorový proud v otázce žehnění stejnopohlavním párům. I když návrh nebyl konventem přijat, Simona Kopecká (členka synodní rady) ujistila, že jejich názor bude na synodní radě tlumočen a nezapadne.

Olomoucký sbor zajišťoval také veškerý servis konání: stoly, mikrofony, oběd, občerstvení během přestávek. Vše bylo hodnoceno jako nadstandardní účastníky konventu i seniorátním výborem. Děkujeme všem, kteří se jakkoli na přípravě podíleli.

Adéla Gabrielová

Vzpomínka na faráře a seniora Mgr. Ludvíka Klobásu**/ 18. 3. 1928 – 13. 12. 2024 /**

V našem životě většinou nebývá mnoho lidí, kteří by se nám výrazně zapsali do života. Bývají to jistě naši rodiče, životní partneři, naše děti i pár přátel. Jako členové církve však míváme v tomto oblaku svědků i naše faráře, v případě nás kazatelů samotných taky některé naše kolegy.

Jedním z nich pro mne byl i bratr Ludvík Klobása, farář ve Frýdku-Místku, Štramberku, Ostřavě-Vítkovicích, Ostřavě 1 a také v Bruntále. Senior moravskoslezského seniorátu. Právě on stál u mých kazatelských začátků v době svého ostravského působení. Byl mým mentorem v době, kdy tento termín ještě neexistoval, protože nebyla instituce vikariátu. Jako mladí absolventi fakulty jsme byli seniorátními vikáři a našimi nadřízenými byli senioři. Na ty jsme se taky obraceli pro radu, ale jinak jsme byli nuceni od začátku samostatně „plavat“. Začínal jsem u něj v ostravském sboru, pak vypomohl pár měsíců v Krnově a Hodslavicích. V roce 1990 jsem nastoupil ještě jako vikář na svůj první sbor ve Štramberku, kde kdysi sloužil i Ludvík sám.

Byl mi v mnoha ohledech vzorem. Jednak co do stylu svých kázání i úsilím o teologickou hloubku a poctivost. Současně mne také inspiroval svou laskavostí, humorem, pokorou a otevřeností. Vyjádřil bych to tak, že „ze sebe nikdy nic nedělal“.

„Musíme s nimi zůstat v rozhovoru“ – to bývala jeho slova vždycky, když se v jeho oko-

li objevovali křesťané, kteří vždycky všechno věděli nejlépe a byli schopni ho obvinít třeba i z malé víry. Bratr Ludvík jim nikdy lacině nenadbíhal, ale trpělivě vysvětloval svůj pohled na věc. Byl hluboce tolerantní k lidem, ale současně sám poměrně konzervativní, snad někdy až puritánský. Přísný sám k sobě. Zásadový v podstatných věcech.

Za komunistů si svoje zkusil taky od estébáků, kteří ho lákali ke spolupráci, i pomocí výhrůžek. „Pane Klobásu, prý chcete být seniorem... No, nic po Vás vlastně nechceme. Jen pokud se venku na ulici potkáme, tak na nás nenápadně mrknete. Jeho odpověď zněla: „Pánové – jste největší moc ve státě, to každý ví, můžete si mne kdykoli předvolat. Ale já vás vyhledávat nebudu. A žádné mrkání na ulici nebude. A pokud seniorem nebudu, no tak nebudu. Ono totiž není o co stát ...“ Dal tím najevo, že je možno se totalitní moci nebát a zůstat rovným člověkem.

Chci zmínit dvě osobní úsměvné vzpomínky, které mne k němu vážou. V červenci 1990 nás s mojí manželkou v ostravském kostele oddal. Vlastně jsme si nedovedli představit, že by to byl někdo jiný. Na jeho slova si dodnes pamatujeme, bylo to přesně to, co jsme potřebovali slyšet. Duch svatý se tehdy do toho bezpochyby vložil. A vůbec nevadil ani „trapný přehmat“, když jsme na lavicích našli „pohřební písně“ namísto „svatebních“. Nás to pobavilo a Ludvík se nám za to pak ještě několik let omlouval.

Jiná vzpomínka se váže už k mému působení ve Štramberku v první polovině devadesátých let. Jednou se mne bratr senior ptal, jak se nám vede, jak vycházíme s financemi (jako vikář jsem tehdy měl plat vpravdě mizerný). Odpověděl jsem něco v tom smyslu, že si nestěžujeme a jediný větší výdaj budou nové pneumatiky na služební škodovce...

Asi za dva dny někdo zvoní. „Tady nějaký chlap“ – slyším ve sluchátku. Pomyslel jsem si, že se zase kdosi bude snažit ze mne vyrazit pár korun. Vše bylo ale jinak. Venku před vchodem stál Ludvík Klobása a před sebou kutálel dvě nové pneumatiky...

Nezahálel ani v důchodovém věku. Rok po smrti manželky Naděje v r. 2002 se nechal ještě aktivovat a dva roky sloužil v bruntálském sboru.

Poslední léta svého života prožil v Domově seniorů v Myslibořicích. Pán církve si ho k sobě povolal v pátek 13. prosince 2024 ve věku 96 let. Pohřeb se konal ve čtvrtek 19. prosince právě tam. Dojeli jsme na místo

se svými dvěma kolegy Mojzírem Blažkem a Štěpánem Jančou. Proběhlo skromné rozloučení v kapli myslibořického zámku. Zpívali jsme snad ty nejtradičnější písně – Někdo mne vede za ruku, Ó ujmi ruku moji...

Jednu ze vzpomínek pronesl Petr Haška, vojenský kaplan a někdejší jeho mládežník z ostravského sboru. Pár dní před svým skonem prý bratr Klobása komentoval dnešní mezinárodní situaci takto: „Nemylme se, rus je zlý“. Nemyslel všechny Rusy, ale odpornou válečnickou mašinerii Ruské federace. Když to bylo nutné, dovedl bratr Ludvík věci jasně pojmenovat.

Pán Bůh mu daroval dlouhý život a my jsme za něj vděční, i za jeho kazatelskou a duchovní službu. Osobně jsem vděčen za jeho rady i povzbuzování v dobách mých nesnadných začátků. Díky Pánu církve za jeho pokornou službu, za jeho mnohá obdarování, trpělivost i nadhled.

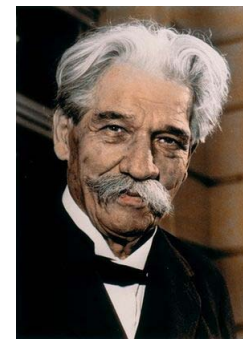
Váš Jan Lukáš, farář

Před 150 lety se narodil Albert Schweitzer

(14. ledna 1875 Francie – 4. září 1965 Lambaréné)

pomohla uvést do života myšlenku bratrství mezi lidmi a národy.

byl francouzský protestantský teolog, misionář, filozof, etik, muzikolog (proslul především jako jeden z nejvýznamnějších znalců, vykladačů a interpretů díla Johanna Sebastiana Bacha), varhanní virtuóz a lékař. V roce 1952 obdržel Nobelovu cenu za mír za svůj altruismus, úctu k životu a neúnavnou humanitární práci, která

„Otevřte oči a hledejte, kde nějaký člověk potřebuje trochu času, trochu účasti, trochu společnosti, trochu péče. Je to možná někdo osamělý, zahořklý, nemocný, nešikovný, pro koho můžeš něčím být. Je to možná stařec nebo dítě. Nenech se zastrážit, když musíš čekat nebo experimentovat. Buď připraven i na zklamání. Ukaž se lidem jako člověk.“

Pojedeš s námi na Kirchentag?

Srdečně Vás zveme k účasti na výpravě Ekumenické rady církví v ČR na 39. německý evangelický Kirchentag, který se bude konat v Hannoveru od 30. 4. do 4. 5. 2025.

Téma Kirchentagu 2025 zní „**Pevně, směle a statečně**“ a vychází z 1. listu Korintským 16, 13–14.

Kirchentag nabízí program pro děti, mládež, střední i starší generaci. Program zahrnuje koncerty, přednášky, práci s Biblií, modlitby, bohoslužby, divadelní a pohybová představení, výstavy i trh možností s představením organizací a aktivit z Německa i dalších částí světa, atd. Samozřejmě je možnost si prohlédnout Hannover a seznámit se s místním životem a kulturou.

Německé Kirchentagy se konají od roku 1949. Zpravidla trvají pět dnů, od středečního zahájení až po závěrečnou nedělní bohoslužbu a zahrnují množství jednotlivých akcí. Již od začátků pořádání Kirchentagu se klade důraz na spojení osobní zbožnosti a odpovědnosti. K účasti na Kirchentagu jsou zváni všichni, kteří mají chuť se tohoto svátku křesťanů účastnit. Pravidelně se na Kirchentag sjíždí víc než 100 000 lidí všech generací z celého světa.

Další informace ke Kirchentagu 2025 najdete na www.kirchentag.de.

Přihlašování je možné do 31.1.2025

Na adrese: info@ekumenickarada.cz

Tel. +420 774 219 041

EVANGELICKÁ
TEOLOGICKÁ
FAKULTA
Univerzita Karlova

zve v letním semestru akademického roku 2024/25 všechny zájemce ke kurzům **celoživotního vzdělávání** a **univerzity třetího věku** v Olomouci. V rámci kurzu *Úvod do evangelické teologie* připravila katedra Starého zákona řadu přednášek nazvanou

Starý zákon: literatura, historie, teologie

Přednášejí: prof. ThDr. Martin Prudký

prof. Filip Čapek, Ph.D.

doc. Petr Sláma, Ph.D.

- 27.2. 2025 Martin Prudký: Starý zákon jako Písmo v křesťanské tradici
- 20.3. 2025 Petr Sláma: Starý zákon jako literární útvar
- 3.4. 2025 Filip Čapek: Starý zákon v perspektivě historického a archeologického zkoumání
- 15.5. 2025 Martin Prudký: Jak se z textu dělá teologie (čtení a výklad oddílů knihy Genesis)

Koná se v **Olomouci** ve farním sboru ČCE (Blahoslavova 1) v uvedené **čtvrtky** od 14:00 do 18:00 hod. Začínáme 27. února 2025.

Cena kurzu: 700,- Kč; číslo účtu: 85439011/0100; variabilní symbol: 335
Zpráva pro příjemce: jméno studenta/studentky. Platbu prosíme proveďte od 1. 1. do 31. 3. 2025.

Dotazy a přihlášky posílejte na:

e-mail: office@etf.cuni.cz
tel.: +420 221 988 216, fax: +420 221 988 215
CZV/U3V na ETF UK, Černá 9, 110 00 Praha 1
<https://web.etf.cuni.cz/ETFN-526.html>

Modlitební týdny 2025 v Olomouci

Alianční týden modliteb v Olomouci 6.–10. ledna 2025 Ježíšova podobenství

- 6. 1. 2025 od 18:00 - CČSH Hodolany (David Sláma)
- 7. 1. 2025 od 18:00 – ČCE (Hyacint Kuchta)
- 8. 1. 2025 od 18:00 - BJB (Filip Fürst)
- 9. 1. 2025 od 18:00 - CB (Adrian Zemek)
- 10. 1. 2025 od 18:00 - CASD (Jan Asszonyi)

Sbírka ATM – návrh použít výtěžek na finanční podporu rodin postižených povodněmi v obci Zátor (pomoc s financováním energií)

Týden modliteb za jednotu křesťanů v Olomouci „Věříš tomu?“ J 11,26

- 20. 1. od 17:00 – sv. Michal (Jan Lukáš)
- 22. 1. od 17:00 – sv. Mořic (Jaroslav Křivánek)
- 24. 1. od 17:00 – CČSH Olomouc – U letadla (Frant. Hanáček)

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Marek Vraj:	605 224 814	m.vraj@volny.cz
Sborová sestra Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com
Úřední hodiny ve farní kanceláři: Úterý 9–11 hod. (br. farář Jan Lukáš) Pátek 9–11 hod. (N. Batlová)	Kdykoliv jindy je možné setkání podle telefonické nebo mailové domluvy.	

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 2302116008/2010

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

Redakční kruh:

Jana Vrajová, Jan Lukáš, Noemi Batlová, Petr Marek, Daniel Batla, Amos Děkaník a Ivana Jenišťová.

Email: Jana.Vrajova@seznam.cz

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Noemi Batlová

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky pošlete na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 12 2024

Vyšlo: 5. 1. 2025

Uzávěrka příštího čísla: 15. 1. 2025

<http://www.olomouc.evangnet.cz>